

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratici à 5 cr. se vënd la 'Tipografia', soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Guvernul cedează?

La Deva s'a întâmplat un lucru care ne reclamă în primul loc atențiunea.

Se știe că guvernul a dispus prigo-nirea dlui Dr. Rațiu pentru-că a con-vo-cat conferința electorală generală a par-tidului național român, precum și a mai multor fruntași ai partidului nostru pen-tru-că au convocat conferințele electorale a alegătorilor români în diferite cercuri.

Prigonirile s'au început și printr'o scurtă procedură am văzut după olaltă dictându-se mai multe pedepse, cu arest și amendă de bani: în Sas-Sebeș, Brașov, Sibiu, Mediaș și Seliște.

Sentențele aduse în aceste locuri au fost motivate pe pretextul, că prin con-vo-carea conferințelor s'a lucrat pentru dovădirea existenței partidului național român, și astfel s'a încălcat un ordin oare-care al fostului ministru Hieronymi, care a avut bizara idee de a "disolva" partidul nostru național, — și astfel au comis o "transgresiune".

Perfect același cas s'a întâmplat și în Deva. Acolo mai mulți fruntași ro-mâni au convocat conferința electorală cercuală și au ales bărbai de încredere ca delegați pentru conferința generală, ce era să se țină la 24 Octombrie anul trecut.

Mai în urmă se pornește cercetare și în contra convocărilor conferințelor în Deva — și ce se întâmplă?

Eată ni-o spune corespondentul nos-tru:

Deva, 16 Ianuarie n.

După cum este cunoscut cetitorilor ace-stui ziar, domnii Fr. Hossu Longin, Dr. Alex. L. Hossu și Alecoandru Moldovan sen. au conchemat în Deva pe 20 Oct. 1896 o con-ferență a alegătorilor români aderenți ai par-tidului național român, ca să aleagă bărbai de încredere pentru conferința națională ce avea să se țină în 24 Octombrie 1896 la Sibiu.

Tot numiții domni au înșinat în timp legal ținerea conferinței la primăria orașului Deva, care a și luat spre știre înșinarea și, după ținerea conferinței, primarul a pus în arhiv actul de înșinare scriind pe dînsul:

„Conferința anunțată a decurs între mar-gibile legalității, participând numai puțini înși.
Deva, 20 Oct. 1896.

Isselcuta.

Cu toate acestea numiții domni au pri-mit în 15 l. c. citațiune dela căpitanul orașului ca să se prezente la poliție pe 16 l. c. a. m. în cauză de abateri dela ordinatuciua ministrului de interne nr. pres. 1488-1894

Înfățindu-se domnii citați la poliție, și prezentând rezoluțiunea sucitată a primarului, căpitanul a declarat, că s'astează toată proced-ura ca fiind fără obiect, — și așa au fost dimiși fără ori-ce ascultare.

Acesta e cazul din Deva, și e in-teressant.

Procedura căpitanului de poliție din Deva se deosebește cu totul de cea a colegilor sei, dar' ea este unica procedură corectă.

E de însemnat, că până acum ur-mărire pentru convocarea de conferențe nu s'a făcut decât în comitatul Sibiului, (Sibiu, Sebeșul sășesc și Seliște) în Me-diaș și Brașov; mai ales dară printre Sași. Se pare că guvernul anume a pus la cale pe Sași, ca ei să provoace odiul Românilor, ori că ei ca mai gata de serviciu s'au grăbit întru executarea po-ruccilor de sus, mai mult decât alții.

Dar' procedura Sașilor, ca se o numim astfel pentru scurtțimea vorbei, este incorectă. Afară de Brașov, în toate locurile conf-rențele s'au ținut după în-nuarea legală la forurile comp'tente, fiind de față câte un reprezentant al poliției sau primăriei. — Cum să se poată pedepși acum un lucru făcut cu învoirea și în fața acestor autorități?

În Brașov conferința alegătorilor a fost oprită în mod volnic, — asemenea

și conferința generală din Sibiu. Cum se face deci, ca după nedreptățile aceas-ta evidentă, tot cei nedreptățiți să fie pedepșiți?

Corectă însă este procedura poliției din Deva. Întrebarea e acum, că oare ce va face guvernul în fața acestei pro-ceduri?

Va aproba fie și numai prin tăcere cazul din Deva ori nu? Dacă îl va aproba se vede, că a venit la gânduri mai bune, și că s'a împăcat măcar cu logica, dar' totodată el trebuie să aplice aceeași logică și la casurile cu Sași care precum se știe sunt sub apelați, și vor ajunge și înaintea ministrului.

Dacă nu-l va aproba, cazul devine și mai interesant.

O să vedem.

Sibiu, 20 Ianuarie 1897 n.

Chestiunea naționalităților. Ca do-voadă cum chestiunea naționalităților din Au-stro-Ungaria preocupă azi lumea civilizată s'ervească și faptul că la facultatea de drepturi din Toulou se se face acum un curs de pre-legeri asupra acestei teme. Domnul profesor Meringhal, care face acest curs pe basa unor studii extinse este, după cum ne asigură un amic al causei, partisan foarte devotat al chestiunii noastre naționale.

Alina numai dela noi, ca interesul des-terlat pentru cauza noastră să nu se peară prin o amorțeală din partea noastră.

În fața alegerilor. Încă nu e dis-solvat parlamentul austriac și luptele elec-to-rale s'au și început pe toate liniile în Austria. Se numinează deja candidați, se răspândesc programe, se rostesc discursuri, se fac promisiuni, cu un cuvânt s'a început tirgul. Alegerile ce se vor face în Austria în cel mai apropiat viitor, au o deosebită însemnătate, pentru-că, masele popoarelor, nelegate de cens, cari pe baza votului universal trimit 72 de deputați în reichsrathul austriac, acum întră în lupta electorală pentru prima-dată. Această inovațiune a legii electorale dă — cum se vede — un farmec oare-care luptei electorale și ridică interesul partidelor și al cetățenilor, de aceea s'au pus toți pe lucru. Românii din Bucovina încă se mișcă. „Gazeta Bucovinei” atrage într'un călduros prim-articol atențiunea cetățenilor români asupra noiei dispozițiuni a legii electorale și-l provoacă să se organizeze și să-și strîngă bine șirurile.

— În fața alegerilor parlamentare, de cari nu mai stăm departe — zice „G. B.” — timp de pierdut nu avem. Tocmai acum ni-se impune tuturor o acțiune mai energică și cât se poate de intensivă, o consolidare a tuturor forțelor noastre de partid și constitu-tiunea comitetelor de acțiune, cari să facă preparativele necesare pentru înlesnirea unei acțiuni comune efective.

Pe lângă sincera noastră dorință, noi nutrim speranța, că tocmai acest scurt timp din fața alegerilor proxime va pute să facă și să realizeze ceea ce au neglijat și n'au putut să facă ani și decenii.

Apreciând cu toții serioșitatea situațiunii, nouă Românilor în special și imperios ni-se impune, ca, în vederea evenimentului apropiat, să ne stringem rîndurile, să ne consoli-dăm pretențiunea, și gata să stăm tot-deauna la glasul stegarilor noștri, când în acțiune ne vor chema și se nu uităm nici pe o clipită, că în unire e puterea și că ori-ce cauză mare și dreaptă numai prin disciplină și prin concordanță se poate duce la izbândă.

Legi nouă. În ministerul de justiție se lucră la o lege nouă, intitulată legea despre dreptul de asociare. Întregul proiect e gata și ministrul de justiție va con-vo-ca o anchetă specială încă în decursul lunei acesteia, ca să-l cenzureze și să-și facă ob-servările. E mai mult ca sigur, că ascuțișul acestei legi va fi îndreptat earăși în contra noastră, poate chiar în contra institutelor noas-tre de bani, cari formează paiul în ochii șovinismului maghiar.

Organizare de partid. În numărul de Duminecă al lui „Alkotmány” a apărut un prim-articol scris și subscris de președintele partidului poporal, abatele și deputatul Molnár János, în care se provoacă aderenții par-tidului ca să se organizeze pretențiunea, se înființeze reuniuni catolice și reu-niuni de consim, se caute ca la comună și la comitat să se aleagă numai oameni de principile lor, ear' pentru primăvară să se gătească toți de muncă, căci se va începe de nou cu meetingurile partidului poporal, cari și până acum au dat rezultate atât de frumoase, ear' în viitor ținerea lor va fi cu atât mai ușoară, că partidul are acum de-putați în dietă, cari pentru cea mai mică căl-care de lege, ori împedecare ce s'ar face din partea organelor guvernului, pot se tragă gu-vernul la răspundere.

Cu un cuvânt, partidul poporal voește să trăească și să se sporească, în ciuda mi-nistrului Wlassics, care a zis ca acest partid nu are viitor și se va stinge de pe fața parlamentarismului maghiar.

Baronul Josika nu se duce! Pe motivul că ministrul ungar de lângă persoana Monarhului, baronul Josika și-a luat con-cediu de o lună, mai multe foi din capitală făcuseră combinațiunea că baronul Josika voește se demisioneze și să se retragă în viața privată, din considerațiuni — fami-liare. Aparatul oficios vine însă și desminte această știre, asigurând că baronul Josika nu are și nu a avut nici-când intențiunea de a demisiona și a se retrage din postul seu, și că concediul de o lună și-l a luat din mo-tive curat sanitare.

Secțiune nouă. În ministerul de culte și instrucțiune publică s'a creat o secțiune nouă, la care aparțin toate afacerile referitoare la școalele confesionale, comunale și pri-vate, precum și afacerile așilelor de copii. În fruntea acestei secțiuni este pus secretarul ministerial Dr. Kacszkovics Mihály.

Oare s'au înmulțit afacerile în ministerul de culte, și special cele referitoare la școalele puse sub supravegherea noiei secțiuni, ori s'a simțit necesitatea căpățuiri unor flămânzi?

„Le Temps” și „Protestul”.

Marele ziar parisiian „Le Temps” publică următoarea telegramă despre „Protestul”, care e să se deie în contra sistemului politic sub care gemem:

Budapesta, 12 Ianuarie n.

„Doctorul Ioan Rațiu, șef al partidului național român din Ungaria, condamnat din partea tribunalului din Klausenbourg (Cluj) (ipsissima verba. — R. „Trib.”) la mai mulți ani de temniță în urma procesului cu mult resunet al Memorandului — și grațiat din partea Împăratului-Rege în 1895 după deți-nere de câteva luni (câteva? — 15 luni! — Red. „Trib.”) vine să-și reînceapă agita-țiunea sa în favorul naționalității române, îm-prăștiind prin comunele din Transilvania un protest în contra opresiunii guvernului un-guresc. „In fața Europei” — zice Doctorul Rațiu — protestăm contra persecuțiunilor sis-tematice îndreptate din partea Maghiarilor asupra noastră a Românilor din Transilvania, și în numele justiției pretindem consfințirea drepturilor celor mai sfinte ale unui popor întreg.

Până acum guvernul un-guresc n'a luat nici o măsură contra Doctorului Rațiu.

Să se observe că telegrama aceas-ta apare în nrul dela 13 Ianuarie al ziarului francez, prin urmare e într'a-devăr o informație prin fir telegrafic, ear' nu prin scrisoare. De altă parte din tonul aproape aprobător și îndem-nător al depeșei se vede că ea vine nu din isvor oficios, ci dela vr'un co-respondent particular. În sfârșit să se știe că „Le Temps” e un organ de gra-vitate cu colorit de semi-oficios al gu-vernului francez.

Considerând acestea „Le Temps” este pentru noi o încurajare.

Din Seghedin.

— Eliberarea lui N. Russu. —

Earăși o osândă implinită. — Dl Nic. Russu proprietar din Poiana Arie-gului, lângă Turda și-a implinit osândă de trei luni temniță de stat în Seghedin și a fost eliberat în 17 Ian. n.

Bravul Român ne adresează din acest incident plăcut o scrisoare, pe care o publicăm, ca să se vadă efectele temni-țelor ungurești.

Eată scrisoarea:

Seghedin, 17 Ian. n.

Onorată Redacțiune!

Cu ajutorul lui Dumnezeu, azi în 17 l. c., dimineața la 8 ore mi-am implinit osândă de 3 luni, ce mi-s'a dictat din partea tri-bunalului reg. din Turda, pentru-că clocoțind și în mine sângele românesc, am îndrăsnit a eși cu mai mulți Români buni din comună în-aintea Mult Veneratului Comitet — la gară, când acela călătoria spre „Golgota” la proces-ul Memorandului.

Deci bunii patrioți liberali ai malt feri-citei Ungarie au aflat de bine, ca pentru simțămintele periculoase ce le am, să mă trimiță pe 3 luni între acei mulți patrioți ma-ghiari de 5 pițale (Jidani renegați), cari având eu privilegiu a conversa numai cu astfel de oameni, mă vor face să mă re-neg și eu.

Ei vor fi crezut, că reintrându-mă acasă din institutul maghiarilor mi va fi rușine sau frică a mă mai arăta, că sunt Român, și o să mă mândrec, că „Ei magyar vagyok”.

Ca se simțesc și mai bine libertatea ungurească, ca adaus mi-au mai țipat după cap și o amendă de 100 fl. plus alte spese pro-cesuale de 23 fl. 80 cr.

Acuma har Domnului toate le-am im-plitit; amenda am plătit-o, osândă am fă-cut-o cu cea mai mare resignațiune și sunt fericit că și eu am putut aduce o jertfă cât de puțintică însă eu dragoste și mândrie pentru scumpă mea națiune; și nu înfrățit ori desperat de suferințele ce le-am îndurat, ci din contră, mai oțelit și mai fustelțit de spiritul național am eșit din temniță, de pe a căruți prag strig:

Trăească națiunea!

Trăească Veneratul comitet național, ca să-și vadă aspirațiunile realizate!

Trăească toți conducători nostri și toți

Români cu simțăminte adevărate și curate!

Trăească alianța naționalităților!

Piară renegații și trădătorii!

Nicolaie Russu.

Naționalitatea

de

Max Nordau.

Urmare.)

La un anumit grad de dezvoltare a popoarelor, grad de multă vreme trecut, limba putea să aibă pentru individ ca și pentru stat o importanță mai mică. Era pe atunci o epocă în care marea națiunii era fără drepturi, având numai sarcine, și o singură mică minoritate se găsea în posesiunea puterii.

Omul de condițiune modestă nu avea, așa zicend, nevoie de limbă. Căci la ce i-ar fi servit?

Cel mult să geamă ori să blasteme în coliba sa, ori să facă la cărcimă glume grosolane.

El nu venea nici-odată în atingere cu alți oameni decât cu tovarășii din satul seu, cari de altmintrelea vorbeau aceeași limbă ca și el; voiajurile în străinătate sau vizitele străinilor nu se obișnuiau.

Instrumentul guvernării era gârba-ciu, al căruia laconism se făcea înțele-țele fără gramatică și fără dictionar; școli — nu erau; în materie de justiție omul din popor căutând a obține mi-cul seu drept nu parvenea nici-odată a-și descărca înaintea judecătorului inima, din viu graiu, ci trebuia să în-sârșeze un avocat ca să-i susțină plângerea; administrațiunea nu se în-

josea la nici un schimb de întrebări și răspunsuri cu supușii; chiar la biserică poporul nu putea să-și spuie toate du-rerile sufletului, pentru-că catolicismul prezenta pe Dumnezeu ca pe un boer mare, abordabil numai într'o singură limbă străină — în latinește, — prin mijlocirea preoților, savanți în această limbă.

Pentru individ nu era nici nevoie, nici puțință de a eși din străintorimea de condițiuni hereditare și de a influența asupra unor cercuri mai întinse cu ajutorul cuvântului.

Dar' acolo unde, precum în co-mune și în orașe, există cu toate aceste o oare-care autonomie și unde orășenii aveau ocaziune de a delibera și de a decide asupra afacerilor lor, chestiunea limbii a luat imediat o mare importanță și burghezimea, când aparținea la di-ferite idiome se deosebea după limba sa în naționalități, cari își disputau cu cea mai mare înverșunare supremația.

Pentru nobil limba nu avea, pen-tru alte rațiuni, nici o însemnătate. Partea sa la putere îi era asigurată prin naștere și el era stăpân și seigneur fără să-și deschidă gura ori să-și moaie peana în cerneală.

Nu se poate adecă întempla și astăzi în Anglia, unde instituțiile sunt pătrunse de atâtea rămășițe din evul mediu, ca un Olandez, descendent din-tr'un Scoțian emigrat de mai multe ge-nerațiuni, lord Reay, să devie dintr'o-dată, prin stingerea branșei bărbătești a familiei rămase în țeară, pair de Anglia și membru al camerei lorzilor, adecă să aibă o parte în puterea le-gislativă a regatului britanic, fără să fie nevoie a fi cetățean englez ori să știe un cuvânt englește!

Și în cele câteva cazuri în care manifestațiunile publice erau necesare, nobilul se servea de limba latină, pe care o știa el însuși ori pe care nota-rul, secretarul seu știa s'o manueze.

În asemenea condițiuni, naționali-tatea era ceva de subordonat, pentru-că marca ei principală, limba, era de-a-semenea. Astăzi am trecut peste această fază, chiar în Rusia și în Turcia.

Individul a devenit mai mare și are dreptul, chiar dacă aparține celei mai de jos clase, să se ridice deasupra rangului unde întâmplarea nașterii l-a pus. Justiția a devenit verbală, admi-nistrația accesibilă tuturor și obligată a da explicațiuni cetățeanului; la școală, în armată se vorbește fiecărui membru al poporului și fiecare trebuie se răspundă; protestantismul a învțăat masa a vorbi lui Dumnezeu în propria sa limbă și a cere amvonului în aceeași limbă în-vțățuri și predici.

Pentru fiecare carieră manuearea cuvântului a devenit necesară; chiar și cel mai înalt personagiu, chiar și Monarhul nu poate, în multe împre-gurări însemnate, să se lipsească de facilitatea cuvântului și toate institu-țiile comune și statului cer întrebun-țarea continuă a cuvântului liber.

În aceste condițiuni limba capătă o enormă însemnătate, și fiecare pic-decă pusă dreptului de a se servi de propria sa limbă, fiecare siluire de a se exprima într'o limbă străină, este resimțită de individ ca o rușine și ca o violență de nesuferit.

Acela care rămâne liniștit în mij-locul compatrioților sei, în calitate de cetățean al unei comune sau al unui stat unitare din punct de vedere național și care nu se poate găsi nici-odată în stare de a roși de limba sa sau de a se renege, acela nu are nici o idee de ceea-ce va să zică în reali-tate chestiunea naționalităților. Tot așa după-cum descrierea și povestirea unei dureri fizice odată încercate nu sunt în stare să ne deie o idee reală de furia și de confușiunea, resimțite de om într'o asemenea situațiune.

Acela singur poate vorbi despre acest subiect, care e născut într'o țeară

unde naționalitatea sa e în minoritate și oprimată, unde limba sa nu este limba de stat și unde el se vede silit a înveța o limbă străină, de care nu se va servi nici odată decât ca un străin, dacă nu voește să renunțe pentru totdeauna la orice afirmare ceva mai superioară a personalității sale, la orice carieră mai bună, la orice exercițiu al drepturilor sale cetățenești în comună și în stat, absolut ca un serv din evul mediu sau ca un condamnat criminal din zilele noastre.

Trebuie să treci însuși pe acolo, ca să știi ce încearcă acela, care, în propriul său stat, este despotat de drepturile sale primordiale de om și silit a-și pleca fruntea în fața înaintea unei naționalități străine.

Ce este privațiunea de drepturile onorifice, prevăzută de unele legislațiuni ca o formă de pedeapsă judiciară, pe lângă privațiunea de propria sa limbă?

Ce este încătușarea mânilor și picioarelor, pe lângă încătușarea limbii? Ai voi să ieși din tine, și ești închis în tine. Știi că ai pute să fi elocuent, și ești redus a bălba într-un chip miserabil o limbă străină. Te vezi lipsit de cel mai puternic mijloc de acțiune asupra celorlalți, și te simți paralizat, mutilat.

Un om demn de acest nume nu va accepta nici-o dată de bunăvoie asemenea condițiuni.

Cine ar pute renunța fără rezistență la propria-i personalitate? Cine ar pute consimți a resigna la o viață lipsită de atributul cel mai însemnat al vieții: posibilitatea de a face sensibile procesele vitale lăuntrice, sentimentul și cugetarea?

(Va urma.)

Rosmarin.

Goluchovski la Berlin.

(p.) Contele Goluchovski, ministrul comun de externe al Austro-Ungariei a sosit în pace la Berlin, a fost primit bine, a mâncat foarte bine și dacă nu i-se va fi întemplat nimica pe drum, în momentul în care se tipăresc șirele acestea poate că a sosit întreg și sănătos acasă la Viena, ca să raporteze despre toate minunățiile văzute în Berlin, îndeosebi despre dragostea cu care a fost dinsul primit din partea împăratului Wilhelm și a supușilor săi.

Căci primirea a fost într'adevăr ceva mai mult decât cordială, a fost aproape entusiastă, și de bună-seama numai cercurile datătoare de ton din Berlin vor ști, că de ce a fost ea așa cum a fost. E lucru vechiu, că diplomația germană e nu numai precaută, dar e și șireată. Știe ea foarte bine, că musca se prinde cu miere dulce, ear' omul cu vorbe dulci. Afabilitatea, gentilețea extraordinară cu care a fost tractat contele Goluchovski în Berlin își vor avea și ele motivele lor, cari însă nu sunt împrumutate din codul manierelor fine germane, ci din secretele diplomației germane.

Destul dar' că ministrul de externe austro-ungar, contele Goluchovski a fost primit excelent de bine în Berlin. Atâta ne spune firul telegrafic și nimic mai mult. Dar' asta nu e nici o noutate. Era de prevăzut, că contele Goluchovski va fi primit foarte bine în Berlin, chiar și numai pentru aceea, pentru că înainte de plecarea sa la Berlin a avut curajul a se lăpăda de Reichswehr, ziarul fără frunză de smochin pe buze, care cu vehemantul său articol îndreptat în contra Germaniei, a scos întreaga presă germană, și întreaga diplomație germană din sărite.

În ajunul plecării contelui Goluchovski la Berlin a apărut adevărat o comunicat oficios în Wiener Abendpost, în care se zice, că Reichswehr nu e foaie nici oficioasă nici semifoioasă, nu reprezintă dară vederile nici a uneia dintre Exzellențele din Viena, și astfel cutezătoarele sale apostrofări se reduc la valoarea unor vederi private, ear' aceea că „doar și noi — adevă Austro-Ungaria — sântem ceva“, a zis-o Reichswehr numai așa pentru sine.

Firește, că acest nou sistem de desminte și de scusare a calmat spiritele în Berlin, și a pregătut pe seama contelui Goluchovski primirea ce i-s-a tăcut.

Că nu s'erbărîle ordinului „Vulturul negru“ au fost adevăratul motiv al călătoriei contelui Goluchovski la Berlin, ci călătoria aceasta a avut un caracter curat politic, se vede evident din aceea, că înainte de plecare s'a ținut în Viena un consiliu de ministri, la care au luat parte ambii ministri președinți Badeni și Bánffy, ministrul de externe Goluchovski, ministrul de război Krieghammer, și șeful statului major Beck. În această conferință de sigur, că nu va fi fost vorba despre aceea, că cum are să se poarte contele Goluchovski la s'erbările „Vulturului negru“ din Berlin, ci despre alte lucruri, cu mult mai grave și mai actuale. Se vede apoi și din aceea, că împăratul Wilhelm a primit pe contele Goluchovski în audiență privată, și s'a întreținut cu dnsul, între patru ochi, mai bine ca jumătate de oră. E foarte verosimil, că nici ael nu va fi fost vorba despre duelul în armată, despre sămănături ori de spre timp, ci despre lucruri cu mult mai însemnate, și de mare interes politic.

Va fi fost vorba despre întâmplările mai recente din Orient, și despre moribundul, asupra lăsammentului cărui puterile mari europene încă nu au ajuns la perfectă înțelegere; va fi fost vorba și despre politica orientală a Rusiei, care acuma, după numirea contelui Muraviev de ministru al afacerilor externe rusești se vede a lua o direcțiune nouă; dar' în prima linie va fi fost vorba despre întărirea legăturilor de prietenie și alianță între Germania și Austro-Ungaria, legături, cari dela destăinuirile lui Bismarck încoaci, începuseră a se cam slăbi.

Toate acestea sânt însă numai combinațiuni, căci știri detaliate și pozitive nu găsim în telegramele trimise din Berlin, pe cari le reproducem și noi, în scopul, ca aceia cari știu se cetească printre șire, să-și facă singuri combinațiunile.

Eată ce se telegrafiază din Berlin despre primirea contelui Goluchovski.

16 Ianuarie.

Contele Goluchovski, ministru de externe austro-ungar a sosit, la orele 11 n. a. La gară l'a așteptat ambasadorul Szogyeny cu personalul legațiunii austro-ungare, ear' din partea guvernului german: baronul Rothenbach, secretar de stat, și Mum, consilier de legațiune. Szogyeny l'a prezentat contelui Goluchovski pe domnii din Germania, ear' după aceasta l'a condus la legațiune unde s'a luat dejunul. După dejun contele Goluchovski a făcut vizită cancelarului Hohenlohe, și la mai mulți ambasadori. Seara va fi primit din partea împăratului, ear' la 8 ore va lua parte la prânzul de curte.

16 Ianuarie.

Ca dovadă despre relațiile de bună prietenie între Germania și Austro-Ungaria se remarcă faptul, că împăratul, azi dimineață, când a plecat să-și facă primblarea obișnuită în grădina zoologică, și-a trimis venătorul la ambasada austriacă, în credință cu contele Goluchovski a sosit, cu ordinul expres, ca să-l întrebe de a sosit în pace la Berlin, și să-l poftescă în numele împăratului o — bună dimineață.

16 Ianuarie.

Contele Goluchovski a luat dejunul la 1 oră în palatul legațiunii și în cerc familiar. La 7 și jum. va merge cu Szogyeny la împăratul, la 8 ore se va da în palatul imperial un prânz la care vor lua parte: împăratul, Goluchovski, Szogyeny și cancelarul german Hohenlohe. Mâne seară va arangia Szogyeny în onoarea lui Goluchovski o serată splendidă la care va lua parte verosimil și împăratul.

16 Ianuarie.

Norddeutsche Allg. Zeitung scrie, că contele Goluchovski va lua parte mâne la festivitățile „Vulturului negru“. Marți va da cancelarul Hohenlohe un dejun splendid, la care vor fi invitați afară de Goluchovski toți funcționarii legațiunii austro-ungare.

Goluchovski pleacă Marți seara îndrēt la Viena. Comunicat acesta se termină cu următoarele cuvinte: „Dorind ca Goluchovski să se convingă că petrece între amici, salutăm cordial pe ministrul de externe al împăratului Francisc Iosif, — atât de mult venerat de Nemți“.

16 Ianuarie.

La prânzul dat astăzi la 8 ore din partea împăratului au fost invitați: Goluchovski, ministru de externe austro-ungar, Szogyeny,

ambasador, Mérey, consilier de secțiune, principele Hohenlohe, principele de Schwartzburg-Rudolfstadt, și colonelul baron Budenbrock. Împăratul și împărăteasa s'au postat vis-à-vis, de-a stânga împărătesei era Goluchovski, de-a dreapta principele de Schwartzburg-Rudolfstadt, de-a dreapta împăratului Szogyeny, ear' de-a stânga cancelarul Hohenlohe. Înainte de masă, împăratul a primit pe contele Goluchovski în audiență privată, care a durat o jumătate de oră, și la care nu a fost altul nime de față.

17 Ianuarie.

Festivitățile încoronării și ale ordinului „Vulturul negru“ au decurs în mod obișnuit. Contele Goluchovski, însoțit de Szogyeny, a sosit la palat la orele 12. Noii decorați au fost prezentați, s'a celebrat apoi masa, și a urmat prânzul. La masă cancelarul Hohenlohe a ocupat loc în fața împăratului, contele Goluchovski în fața împărătesei văduve, (mama împăratului) ear' Szogyeny în fața împărătesei.

17 Ianuarie.

Szogyeny a arangiat astăzi o serată în onoarea contelui Goluchovski, la care au fost invitați: cancelarul Hohenlohe, toți ambasadorii, secretarii de stat Bötticher și Rothenhahn, contele Brozdorf și alții. Mâne va da principesa Maria Radzivil un dejun în onoarea lui Goluchovski.

18 Ianuarie.

Azi la ameză a fost primit contele Goluchovski în audiență din partea împărătesei văduve. Primirea ministrului de externe a fost pretutindenea foarte cordială, se poate zice distingătoare în toate privințele. S'au ținut conferențe lungi încă Sâmbătă după ameză la cancelarul Hohenlohe; a urmat apoi conferența intimă cu împăratul, înainte de masă, care după masă s'a continuat, de astăzi în prezența cancelarului german. Conferențele, după cum se asigură, au avut un rezultat satisfăcător. S'a stabilit o procedură comună și o înțelegere egală în mai multe chestiuni arstetice. În cercurile diplomatice se declară de falsă combinația că denumirea lui Muraviev ar fi fost motivul călătoriei lui Goluchovski la Berlin, și al conferențelor sale intime ținute ael. Contele Goluchovski a făcut Duminică mai multe vizite pe la ambasadorii puterilor străine, și pe la alte persoane politice marcante din Berlin. La festivitățile ordinului „Vulturul negru“ a fost distins în mod deosebit, pentru că dnsul a mers în fruntea călătoriei acestui ordin, imediat lângă Blumenthal, ear' la masă tot lângă Blumenthal a ocupat loc, în fața împărătesei. Împăratul a ciocnit păharul cu contele Goluchovski. De seară ministrul de externe va prânzi la principesa Radzivil, ear' mâne seară la 6 va lua prânzul la cancelarul Hohenlohe; după masă va pleca imediat la Viena.

Acestea sânt toate știrile pe cari ni-le-a adus firul telegrafic despre primirea contelui Goluchovski la Berlin, și despre combinațiunile asupra misiunii sale politice legate de această călătorie. Contele Goluchovski negreșit că va fi adus cu sine multe vorbe frumoase din Berlin, multe promisiuni, și poate chiar și un contract nou de alianță, reparat și de nou iscălit, — una însă nu ne-a adus, nouă milioanele de cetățeni îngrijați: asigurarea păcii europene, care ar fi atât de bine venită și bine primită!

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 4) apreciază sub titlul „Baron și țeran“ fapta baronului Bánffy Iános, care a împușcat pe strănul Nagy Bálint din comuna Nășfalău ziua la ameză și în drumul mare, pentru că nu a dat voce baronului ca să-l împușce cănele, și constată, că de și gendarmii au fost și de astă-dată la fața locului, nu au dus pe tiranul baron acolo unde i-se cuvenea, ci s'au pus să-l apere în contra furiei poporului inversat; înso: „de-ar fi fost făptuitorul un Român, fie acesta îmbrăcat în suman și opinci, sau în palton și păpuți, de bună samă nu se întempla astfel. Gendarmii erau și de astă-dată la înălțimea chemării lor“ — căci se potrivește bine vorba bătrânească la adresa guvernanzilor nostri:

„Cu unii mază și cu alții ciuică“.

Dreptatea (nr. 3) vorbește despre demnirea lui Muraviev de ministru de externe al Rasiei, și despre modul cum a fost primită denumirea aceasta din partea puterilor europene.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 18 Ianuarie.

Spre lauda și „onoarea“ mamelucilor de limba valahă din tabăra lui Bánffy trebuie să constatăm, că dieta ungară a ținut ședință și în ziua de Bobotează, s'erbătoare cea mai mare a bisericii gr.-ort.

Obiectul: discuția asupra budgetului. Helfy Ignátz — kossuthist — apostrofază pe acei deputați tineri din partidul guvernului, cari se provoacă la „pragmatica sanctio“, ca la o lege care exchide pentru totdeauna posibilitatea independenței Ungariei, și le citează legea din 1790, în care se zice apriat, că Ungaria e independentă și e liberă în guvernarea sa. Budgetul nu-l votează actualului guvern, care a întunecat splendoarea s'erbărilor millenare, cu alegerile sale din 28 Octomvrie, astfel, că generațiunile viitoare nu vor vedea nimica din s'erbări, decât numai pata aceasta, care va rămâne neștersă pentru totdeauna.

Primește propunerea lui Kossuth. Zmeskal Zoltán — din partidul poporal — descrie modul în care s'au făcut alegerile în cercurile locuite de Slovaci, și atrocitățile comise și tolerate de organele guvernului, și zice: „aestea abusuri nu se pot suferi, și dacă regele nu voește să primească deputațiunea poporului asuprit, eu singur voi lua condeul, voi scrie plânsoarea, și o voi arunca în trăsura Maiestății Sale!“

Admoniaș pe cei din partidul kossuthist, să nu se prea încreadă în Bánffy, că Bánffy le va nimici și partidul lor cu desvîrșire. Nu primește budgetul. Barth Ádó — kossuthist — critică budgetul din punctul de vedere al independenței Ungariei. Ii deneagă basa reală și partea etică. Constată, că statul stoarce bani dela cetățeni și sub astfel de titlu, sub care participanții s'ar rușina a-și crol isvor de câștig. Nu primește budgetul, și cu aceasta ședința de astăzi a dietei se termină.

Sedința din 19 Ianuarie.

Comisiunea verificătoare își prezintă raportul despre alegerea ministrului de finanțe Lukács în cercul electoral Eger și propune verificarea. Cum se știe, ministrul a favis în Eger cu o majoritate de trei voturi, plătite — cum se afirmă — cu câte 2000 fr.

Minoritatea comisiunii prezintă votul său separat.

Polonyi constată, că hotărrea comisiunii nu e legală, pentru că Komjathy a abzis, ear' în locul său nu s'au ales alți membri în comisiune.

Fest — președintele comisiunii — accentuează, că la aducerea sentenței de verificare au fost și membri prezenți, prin urmare sentența e validă și legală.

Bánffy Dezső neagă, că Komjathy ar fi abzis; a fost simplu împedecat de a lua parte la ședința din cauză de morb. Tot în intelesul acesta vorbește și Horánszky, după- ce camera verifică mandatul ministrului de finanțe Lukács.

Se continuă discuția asupra budgetului. Papp Géza face imputare partidului poporal, că a făcut pact cu naționalitățile, și că promovează aspirațiunile acestora, prin o pasivitate binevoitoare. Ca mamele bine disciplinate primește budgetul.

Rátkay László pledează pentru propunerea lui Kossuth, fiind și dnsul kossuthist.

Contele Zichy János constată o apropiere între partidul guvernamental și cel kossuthist; apropierea însă așa s'a făcut, că Bánffy s'a apropiat de Kossuth. Lui Papp Géza îi răspunde, că partidul poporal nu cere alta pe seama naționalităților decât numai e unitate.

Discuția se va continua și se va termina mâne.

Aforisme politice.

Una la zi. — Unul din cele mai mari latitudini în exercitarea libertății civile și politice, cu atât mai mare trebuie să fie severitatea legilor și a executării lor. Canning.

CRONICĂ

Sibiu, 16 Ian. n. 1897.

Dela Nizza. O scrisoara particulară din Nizza ne anunță, că dl Ionel Grădișteanu, presedintele Ligii și sincerul naționalist petrece acolo de câteva zile. Tot acolo se găsește de câteva zile și zelosul tinăr dl Ioan T. Ghica, din Paris.

Eliberați. Ni-se scrie din Lugoj, că dintre Bocșeni întemnițați au fost puși în libertate în ziua de anul nou domnii: Nic. Loga, Nicol. Bordan, și Mateiu Jiga, eșii din temnița din Lugoj, precum și domni Carol Jian și Octaviu Maniu eșii din temnița din Bocșa. La 22 Ianuarie n. vor fi puși în libertate domnii Adrian Diaconovici, Dumitr Căzan și Constantin Părăian. Atât eliberați cât și întemnițați sânt s'ănătoși și veseli. Temnița nu i-a înfrânt.

Anul-Nou la Curtea Română. Monitorul oficial din București publica următorul comunicat al președinții consiliului de ministri: „MM. LL. Regele și Regina, primind cele mai călduroase felicitări de anul-nou din țara întreagă, au înscăinat pe d. ministru președinte al consiliului să exprime mulțumiirile Lor cele mai vii înaltului cler, d-lor reprezentanți ai națiunii, autorităților civile și militare, comerciale și industriei, tuturor persoanelor particulare și în special doamnelor cari prin adrese, prin telegrame și înscrisuri la Palat, au mărturisit cu grăbire iubirea și devotamentul lor pentru Suvărani și Avgusta Lor Dinastie. Țerii și tuturor în parte, Măiestățile Lor urează mulți ani fericiți!“

Serbarea Bobotezei în București. Zua botezului Mântuitorului s'a serbat în București și de astă-dată cu pompa obișnuită și după următorul program oficial: La orele 11^{1/2}, dimineața s'a săvârșit sfântirea apei la pavilionul de pe cheiul Dâmboviței de către L. P. S. S. Metropolitan Primat Iosif Georghian, cu clerul Metropolitan, în prezența M. S. Regelui, însoțit de A. S. R. principele Ferdinand, moștenitorul presumptiv, și înconjurat de Casa Sa civilă și militară. La această ceremonie erau prezenți d-nii ministri, d-nii președinți și membri ai Corpurilor legiuitoare cari se aflau în Capitală, înaltele Curți de casațiune și de compturi, carțile și tribunalele, corpul profesoral, primarul Capitalei cu consiliul comunal, camera de comerț, domnii ofi-ceri generali și superiori cari nu erau sub arme și d-nii funcționari superiori ai statului. La momentul când L. P. S. S. Metropolitan Primat a aruncat Sfânta Cruce în apă tunurile de pe Dealul-Spirei au dat obișnuitele salve. După săvârșirea rugăciunilor, M. S. Regele, înconjurat de statele-majoare, a primit defilarea trupelor în fata pavilionului ceremoniei. Ca de regulă, întreaga Capitală București era fată la acestea frumoase ceremonii, și la defilarea trupelor române.

Necrolog. Flavia Sterca Șăulea de Cărpeneș, administrator dominal, a răposat în Domnul, Duminică în 17 Ianuarie n. 1897. Rămășițele pămentate s'au transpus spre odihna eternă Marți în 19 Ianuarie 1897 la orele 2 p. m., în cimitirul gr.-cat din Vidrașu. Anunțăm acest sfârșitor ca tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților. Fie-i fărna ușoară! *Jahnica familie.*

Rudolf trăește. Printre Ruteni e lăjită fama, că moștenitorul de tron Rudolf nu e mort; trăește în Brazilia. De aceea a fugit însă de acasă, pentru că un șerpe uriaș l'a luat locul și s'a pus să aducă sărăcie și alte neacazuri în țeară. Împăratul a pus întreaga sa armată și toate tunurile ca să nimicească șerpele, dar' nu se poate, pentru că șerpele e atât de tare încât poate să miște chiar pământul din loc. Cine știe oare nu e motivată fantasia poporului rutean, când asemănăm șerpele cu șovinismul maghiar, care e cauza tuturor relelor?

Mortul în cuin. În Tarnopol (Galiția) s'a comis Duminică o crimă înfiorătoare chiar în edificiul județului cercual de acolo. Durnistul Rozenmann s'a dus în ziua aceea la județ ca să lucre unele restanții urgente și fiindcă până târziu seara nu a sosit acasă, casnicii săi au început a bănui vre-o nefericire și au plecat să-l caute. Au mers la cancelaria numitului durnist și spre îngrozirea tuturor, l-au găsit aici, acățat într'un cuin, — mort. Poliția fiind imediat avisată despre această groznică întâmplare, a început cercetările și a constatat, că Rozenmann a fost omorit. Făptuitorul necunoscut l-au sugrumat, și-au furat banii, și apoi pentru a seduce poliția, l-au pus în cuin ca să creadă lumea, că s'ar fi sinucis. Ucigașii încă nu s'au putut erua.

Câne turbat. Din Petrovosele (Baieca) se scrie, că un câne turbat a intrat în curtea locuitoarei de acelu Balogh și s'a repezit asupra fiinului acesteia, care are o etate de 6 ani. Bietul băiat a fugit în odaie, dar' n'a putut închide ușa și cânele a strabătut și el în odaie. Copilașul s'a urcat în vârful cuptorului și de acolo striga după ajutor. Mama băiatului chiar atunci sosi acasă din vecini, când cânele făcea încercări ca să sară pe cuptor. A început să strige și la strigătele ei se adunară mai mulți vecini, cari înțară în edae. Varga János a fost primul, care a intrat și cânele imediat s'a repezit la dnsul, dar' Varga l'a prins de grumaz și nu l'a mai lăsat până ceialalți vecini nu l'au omorit cu pari și cu furci de fer. În vămășeala aceasta Varga a primit toși o mușcătură de câne în braț și acum se află în institutul Pasteur din Budapesta, ca să se lecuască.

VIEAŢA SOCIALĂ, Petrecerea junilor din Selişte.

— Raport special. — Sibiu, 19 Ian.

Luni seara s'a dat în Selişte, cea dintâi petrecere din carnavalul acesta: petrecerea junilor. Este întâia oară acum, că junii din Selişte au făcut o petrecere a lor, și pot fi mândri de succesul ce l-au avut.

Sala cea mare a școlii din Selişte, unde s'a ținut petrecerea, a fost îndesată de lume. Tot ce are Seliștea mai frumos a fost aci. Și s'a făcut o petrecere veselă și românească, de cum spuneau Seliștenii, și la ei e raritate.

După pauză, care s'a ținut la 11^{1/2}, a urmat „Călușorul” și „Bătuta”, două jocuri cari au făcut culmea petrecerii. Doisprezece juni, care de care mai chipeși, mai vornici și mai drăguți, îmbrăcați toți în frumosul costum național seliștenesc, cu opinci și zurgălea la picioare, cu brni național înaciși, și cu mândre căciule de cercan pe cap, au jucat jocurile acesteia românești cu un tact și cu o istețime de admirat. Au și fost aplauzați cu entuziasm din partea celor ce i-au privit cu atâtă drag.

După acest punct strălucit al petrecerii a urmat o horă mare și frumoasă, apoi alte jocuri naționale, și astfel petrecerea a ținut până către zori cu o veselie neîntreruptă.

Însemnez aci numele bravilor „călușeri”: Ilie Neamțu (vâtav), Ioan Cifrea, Dumitru D. Ghibu, Aleman Moga, Dum. Peligrad, Nic. Hășigan, Dum. Hășigan, Ioan Tâmpănar, Ioan Minoiu, Oprea Peligrad și Ioan Borcea.

Comitetul arangiator căruia se cuvine toată lauda pentru reușita petrecerii a fost compus astfel:

Președinte: Ioan Banciu; Cassar: Dum. D. Ghibu; secretar: Dum. Peligrad; membri în comitet: Ioan Beju, Al. Moga, Ilie Neamțu, Oprea B. Popa, I. Cifrea, Dum. Minoiu și D. Hășigan.

Dintre cei ce au luat parte la petrecere „mi-am însemnat următorii: dl și dna Drăghici, dl și dna Roman, dl N. Hențu, Chirca, Dum. Banciu, corul învățetoresc etc.

Din Sibiu au luat parte dl Silvestru Moldovan cu st. sa doamnă, Dr. E. Dăianu, și Ioan Scurtu, cari au reușit să facă „junilor” o surprindere, ear „junii” le-au făcut o primire plină de stimă și iubire.

În pauză s'au ținut mai multe toast. Au vorbit domni: I. Crișan, învățetor, glumețul D. Lăpădat, Silvestru Moldovan, Ioan Scurtu, Dr. Dăianu și Ioan Banciu. Toți au vorbit dela inimă și lă inimă dând petrecerii un colorit de entuziasm național.

Bravii junii din Seliște pot fi mândri, că au făcut o petrecere așa de frumoasă, care a lăsat în inimă simțitoare atâtă impresiuni prețioase, ce nu se pot expune într'un scurt raport....

Raportorul.

Crăciunul în Făgăraș.

— 14 Ianuarie 1897.

Un exemplu din natură: Cine nu cunoaște crăcena luptă, pe moarte și vieață a primăverii cu hidoasa iarnă? După călindarul astronomic această durează până la 8/20 Martie, dar sforțările noului soare aducător de bucurie, rămâne zădărnice nu arare-ori de teribila babă Dochia.

Cu astfel de ocazii pe dreptul ne aducem aminte de lupta spiritului bun cu cel rău — Ormuzd și Ahriman — continuată cu succes înjumătățit.

Mai întâiu se desgolănesc piscurile prăvăzute cu tușuri și iarba uscată, încă neaprinșă de sordidității copii, apoi se umplu lunchele cu apă și căile se glăjeșc, la marea pornească rirurile și neaua se topește de pătrunzătoare raze ale mult doritei primăveri, văzând cu ochii.

Nu arare-ori procesul acesta se conturbă prin câte o ultimă sforțare a iernii, prin câte un capriț băbesc, înțeleg pe Dochia și raze de lumină dispar, inimi înfiorate se ascund în chilia înălțată. Apoi ear prinde soarele putere, alungă norii, ceața dispăre, murmurul riurilor reîncepe și drăgălașii mugurei ai codrului îmbobocesc.

Pasările cântă, tulnicul răsună, talange și vers de fluer cântărească netrecătoare, că mult așteptata înviere a naturii e fapt. Și cu cât lupta aceasta între iarnă și primăvară e mai înverunată, mai fără de milă, cu atât ni-e bucuria mai mare la urmă.

Dăm năvala la largul, respirăm aer dător de vieață, și ne băjocorim cu ultima rămășiță de nea aflată în câte un unghet ori ogașe etc. E și vrednică de compătimire. Doamne, o vară să n'o dai pe șapte ierni — vorba Țiganului.

Vieața socială a Românilor din Făgăraș se aseamănă perfect cu sosirea primăverii. Procesul deșghețului s'a început deja de mult dar vai câți n'au fost de aceia cari iubiau sportul pătânului și doreau să mai stee

ghiașă. Prin raze ale îndrăgitei primăveri sau frânt în ceața hidoasei ierni.... A urmat o crăcena luptă și procesul purificării de ră-mășițele iernii mai ține încă.

Dar — n'ar fi cuvântul într'un ciaz rău — putem spune cu crescândă inimă, că terminul iernii dintre noi a trecut deja.

Și dacă acum mai cu multă încredere așteptăm ziua de mâne e, că soarele primăverei drăgălașe revarsă căldură tot mai abundanță pe deșghețatele noastre pături.

Așa se face că tot mai frumoase zile sânt pare-că de acum rtduite pentru noi.

Deja sântem acolo, că înțelegem fluierul anunțator de vieață îndrăgostită a păstorului și spunând dreptă, de baba Dochia, cea mai mare dușmană, ne-am litrosit încă din dulcele cel lung al anului trecut...

Pentru noi Crăciunul acesta a fost o admirabilă zi de Maiu.

Las' că foiletoniștii aproape toți au sfectit-o anul acesta cu poveștile frigosului și scriburatului Crăciun, dar' cu toate acestea nu fiți seduși a crede că ziua uminită de Maiu ar fi fost pe Țeara-Oltului cu ade-vărat zi de a lui Florariu — căci doar umblam cu mânuși de iarnă — dar' a fost pentru noi Români, o floare ce de mireasa primăverei ne aduce aminte.

Așa s'a fătumplat, că a doua zi de Crăciun s'a ținut în Făgăraș a doua serată literară inițiată de societatea „Progresul”.

Crăciunul este una dintre cele mai frumoase sărbători ale noi Români.

Din moși strămoși rămasu-ne-au frumoase și înălțătoare datini, azi concrecute cu vieața poporului nostru într'u atâte, cât se par os din oasele noastre și carne din carnea noastră.

Baștina neamului nostru, țeranul așteaptă colindătorii și craii înviorat în față și vesel la culme el adese plânge de bucuria frumșei colindelor; atâtă știe ba mai știe ceva, că acestea sânt românești, și că așa trebuie să fie în veci.

Ce bine! Clasa inteligentă a fi în aceste frumoase rămășițe ale vechilor timpuri — tot atâtă fragmente foarte prețioase și durabile de istoria națională.

Și unii și alții sânt veseli, că au ajuns sfințe sărbători cu pace, lasă toate la o parte, iubilează. Așa fiind Români nostri în sărbătorile Crăciunului acestuia, a doua zi la 7 ore seara se adună la serata literară.

Toți Români din Făgăraș au venit îmbrăcați sărbătorește din afară și din lăuntru... Văzându-i fi-se duc ochii și fi saltă inima de bucurie. Numai atunci văzurăm, că sântem mulți. Dar' dacă și provința ține cu noi? Eată programa seratei musicale-literare a societății „Progresul” din 7 Decemvrie, a doua zi de Crăciun:

- 1. Marș executat de „Orchestra” membrilor activi ai societății.
2. „Cântări bisericesti” executate de corul societății.
3. „Insemnătatea și puterea idealului pentru om”, disertația de Clement Grama.
4. „Regina nopții”, duett executat pe violină de L. Dejenariu și I. Greger.
5. „Peștorii”, anecdotă de Th. Sperară declamată de T. Herseni.
6. „Două soluri”, cântate de domnișoara Iulia Toflea, acompaniată pe piano de domnișoara Victoria Negrea.
7. „De când mândra m'a lăsat”, cor mixt.
8. „Melodii naționale”, executate de orchestra membrilor activi ai societății.
9. „Souvenire de Mehadia”, executat pe violină de Camil Negrea.

Diferitele puncte executate cu satisfacție toare dibăcie au înveselit pe oaspeți și i-au dispus din ce în ce mai mult, așa că puselele ne reamintesc nemărginita voce bună a membrilor unei familii ce se dă la taifas după cină în seara de Crăciun.

S'a făcut o propunere și s'a primit unanim. Toți să mergem la hotel „Paris”. Am mers, ne am pus la mese și ne-am petrecut până târziu. De a valma șed Români și povestesc cu dorul propriu fraților ce se reved după o lungă despărțire. Singur, numai birtașul nu-și schimbă manierele sale de „Săș veritabil”. Sărmanul! L's' că-i Săș, asta ne mângăie — de o parte — ne cindește de alta: banii nostri îi dăm unui străin.

Timretul s'a apucat dar la urmă de joc și se spune, că s'au dus pe acasă în zori.

Străinii? Ce zic la d'astea? Se uită pieziș. Dar' ai noștri? — „Printre cetele păgâne trec rupându-și large uliți. Sebor.

Bibliografie. Călindarul „Bibliotecii pentru toți” — pe 1897.

Toată lumea, la noi, cunoaște acum „Biblioteca pentru toți”, întreprinderea folositoare și amuzantă, care a avut atât succes, încât într'un an și jumătate a tipărit aproape 100 de cărți, care de care mai frumoasă și mai importantă. Zilele acestea a apărut și „Călindarul ilustrat” al „Bibliotecii pentru toți”, care este cea mai elegantă și bună publicație de acest fel. Într'adevăr, acest Călindăr are 208 pagini de text, cu materia cea mai aleasă, are 23 de ilustrații perfect executate.

Materia acestui călindăr se compune pe lângă nuvele, poezii, cugetări, snoave, anecdote, scris de autori ca: Andersen, André, Theuriel, Shelley, Jules Simon, Carmen Sylva, etc., din o parte călindărească importantă: sărbători mobile, naționale, călindăr judecătoresc, al școlilor, cronologie, capii statelor, tarife telegrafice, de bagage, tarife de călători etc., etc., și are și ilustrațiile următoare:

M. S. Regina Elisabeta, A. S. Principele Carol II., Independența României, I. Michelet, Al. Odobescu, Ioan Creangă, A. S. R. Principeasa Maria și Principeasa Elisabeta, Maica Domnului, Barbu S. Delavrancea, D. C. Olănescu, G. Ionescu Gion, Traian Demetrescu, G. I. Stănescu, Petre Dulfu, Popovici Bănășeanu, Radu Rossetti, D. Rossetti, Max, Madona din Foligno, Dumitru Stăncescu, Carol Müller, Tennyson, Ioan V. Socec și Venus dela Milo. Un exemplar costă 32 cr. Trimis cu posta 35 cr. v. a.

Chestiuni de învățământ, un volum de 340 pagini; note asupra învățământului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școlilor primare și normale. Cuprinde următoarele capitole:

Statul și învățetorul. — Alexandri și C. Negruzzi pedagogi. — Cartea de cetire. — Programa studiilor primare. — Cine, ce? — Un învățetor inimos. — Negru pe alb: sărăcimea școlilor rurale, recrutarea învățetorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc. — Conferențele didactice. — Cuceriri de Ruși. — Examenale particularelor. — Școala și școlarii. — Un document școlar: reformele propuse de consiliul general de instrucțiune din 1884. — O excursiune la țeară. De vânzare la toate librăriile și la editorul H. Steinberg, strada Șelari nr. 18. Preț 2 lei.

Călindarul zilei.

21 Ian. n. 1897. Iulian: Muc. Polievct. Gregorian: Agnes. Soarele: răsare 7.37, apune 4.23 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 16 Ianuarie n. 8 ore dimineața.

Table with columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Observată: 721.8, Diferența din presură: + 2.3, Temperatura după Celsius: + 5.6, Maximul și minimul de temperatură: -2.1-6.6, Direcția vântului: SO.

Din țeară 7 Ian. n. 9 ore dimineața.

Table with columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și viteză. Stațiunile: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova. Presiunea: 762, 763, 762, 764, 763, 762. Temperatura: -2.4, -4.8, 3.4, -3.2, -1.1, -3.7. Vântul: —, SV, S, VS, NV, SV.

Sosii în Sibiu.

Hotel „Împăratul Romanilor”. S. Székely din Seliște, Calame din München și Dr. M. Hoor din Budapesta, ingineri. D. Kohn din Prag, I. Schavel din Viena și A. Spitzer, comercianți, Berger, I. Balogh, A. Komlosy și I. Weiss, toți voiajgiori din Budapesta. K. Habger, voiajgior din Viena.

Hotel „Nurischer”. Rothenstein, A. Kuhar și I. Berger, voiajgior din Budapesta. Goldscheier, voiajgior din Viena. A. Schwarz, comerciant din Seghedin.

Hotel „Meltzer”. I. Predovici, sub-jude din Cio-Sereda. M. Markovici, privatier din Agnita. Kabdebo, comerciant din Mercurea.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Joi, în 21 Ianuarie n. 1897. „Der Modell”. Operetă în 3 acte de Fr. v. Suppe. Începutul 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Ian. n. 1897.

Table with columns: Șeminte, Qualitatea pe Hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Șeminte: Grâu, Bănațesc, Grâu dela Tona, Grâu dela Pesta, Grâu de Alba-Rog, Grâu de Bacfa, Grâu ung. de Nord. Șeminte vechi ori noue: Sécără, Orz, Ovés, Cucuruz (porumb), Meiu, Hirze. Produse diverse: Săm. de trif., Oie de rap., Uns de porc, Slănină, Său, Prunc, Licitar, Miere, Ceară. Spirt: Brut, pentru rafinare, Rafinat, pentru comercianți mari.

Cursul pieții din Sibiu.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești 100 a, Galbeni, Napoleon-dori (rusești). Cump. 9.46, 10.60, 9.56, 126.25, 5.63, 9.50, 9.46. Vând. 9.49, 10.65, 9.60, 127.00, 5.67, 9.56, 9.88.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, „ „ 4%, „ „ val. cor. 4%, Impmuntul căilor ferate ung., Amortizarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortizarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., „ croate-slavone, Impmuntul desp. regalilor, Impmuntul cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, „ de argint austriacă, „ de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, „ de credit ung., „ austr., Scrieri fonciare ale Institutului de credit și economii „Albina”, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-dori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, „ „ 4%, „ „ val. c. 4%, Impmuntul căilor ferate ung., Amortizarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), Amortizarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune), Bonuri rurale ung., „ croate-slavone, Impmuntul cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hârtie austriacă, „ de argint austriacă, „ aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, „ de credit ung., „ de credit austr., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-dori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with columns: Din 6 Ian. v. 4 ore p. m., Renta rom. per 18/5 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Schuldverschreib), Oblig. de stat G. P. R. 6%, Renta rom. (Rural conv.) 6%, Impmuntul municipal 5%, Scrieri func. rurale 5%, „ „ 7%, Idem urbane 7%, „ „ 8%, Banca-Nat. (100 lei v. n. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. n.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei v. n.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de com. (250 lei v. n.), Oblig. Cassei Pensiunilor, Agio, Schimb. Londra 3 luni, „ cek, Berlin 3 luni, „ cek, Paris 3 luni, „ cek, Viena, Agio.

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Drosenandt.

Pentru fabricanți de Liqueur și pentru aceia, cari vreau să se facă astfel de fabricanți, ofer

Specialități de esențe

nouă, cu trecere și cari aduc câștig.

Aranjament complet pe seama fabricanților de liqueururi.

Prospecte și liste de prețuri franco.

Carl Philipp Pollak,

Fabrică de Specialități de esențe.

Praga, Mariengasse nr. 18.

[3219] 8-20

La „Tipografia“, societate pe acț.

in Sibiu, se află de vânzare:

CURA DE APĂ

de Preotul Sebast. Knopp.
Prețul 1 fl. 50 cr.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit că o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare etc.**

[292] 3-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefacător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Nr. 79/1897.

Concurs.

Pentru postul de cassar la institutul de credit „Economul“ în Cluj se scrie concurs pe lângă următoarele condițiuni:

1. Concurenții au să-și substearnă rugărilor scrise cu mâna lor proprie și înscrise cu documentele de lipsă până în **5 Februarie st. n., a. o.**, la direcțiunea institutului.

2. Salariul s'a satorit pentru anul prim, ca au de probă în 500 fl. La anul putend fi denumit definitiv salariul va fi 600 fl. și quinque-nalele de 10%.

3. Cel ales va ave să-și ocupe postul în timp de 10 zile dela alegere și a depune cautiune de 1000 floreni.

4. Cel-ce va ave scrisoare frumoasă și praxă în afaceri de bancă va fi preferit.

Din ședința direcțiunii, ținută în 16 Ianuarie 1897.

Basilii Podoabă,

director executiv.

[383] 1-1

Farmacie

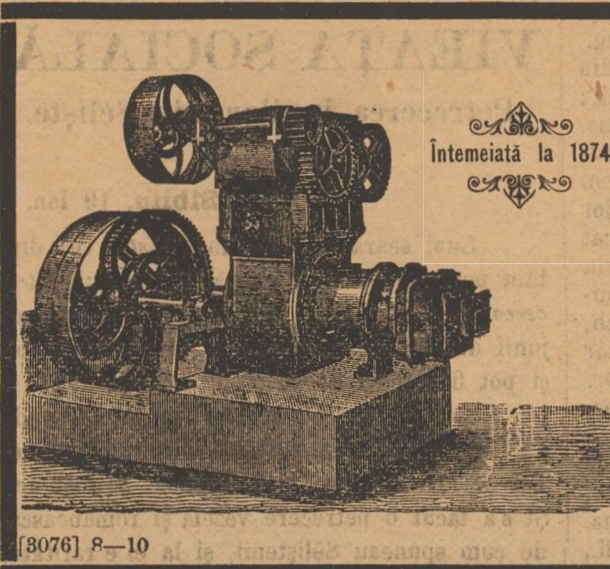
cu o circulațiune de 14.000 fl. în un oraș mai mare al Ardealului, cu fabrică de sodă, e de vândut, în condiții favorabile. — Se poate prelua îndată.

A se adresa la administrațiunea „Tribunei“.

[357] 2-5

„Sentinela“ institut de economii și credit ca societate pe acțiune în Satele-Weiss (Pera Nijala) efectuează toate operațiunile de bancă. După depuneri spre fructificare oferă peste 6% și darea de venit Direcțiunea.

[2398] 20-20

[8076] 8-10

Dannenberg & Schaper.

Fabrică de mașini și turnătoare de fer, Magdeburg (Germania).

Specialitate:

Mașine de cărămidărie (figlărie), fabrică de pasat de orz și de cicorie.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea nunită veterinară**. Dl. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Biblioteca lui George Barițiu.

Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu ajunsă în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

„Istoria Transilvaniei“.

Marele op al regretatului nostru istoric:

„PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI“

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu preț redus. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

„Dicționarul unguresc-românesc“.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

Dicționarul limbii române, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

Glossariu, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine indioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

Responsabilitatea ministerială. Discursul de reîntrire al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

Criticele „istorice“ ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892, 22 pagini 5 cr.

Aotele conferenței electorale a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

Două drame familiare, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891, 44 pag. numai 20 cr.

Două raporturi de ale acelor prefecti de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrirea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884, 80 pagini numai 15 cr.

Opurile lui Caiu Corneliu Tacit, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după înțetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

Darea de seamă asupra procesului politic de presă al dlui George Barițiu, redact. „Observatorului“, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.